

Predica de la Krefeld

Sâmbătă, 1 iunie 2019, ora 19³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din Ioan **15:14-17** „...”.

Îi aducem laude și mulțumiri Domnului că noi putem crede din inimă ceea ce ne-a făgăduit El. „Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului”. *„Acolo unde sunt doi sau trei adunați în Numele Meu, sunt și Eu în mijlocul lor”*(Mat. 18:20). Iar noi putem spune că Domnul ne-a descoperit Numele Lui. Toți genunchii se vor pleca în acest Nume și fiecare limbă va mărturisi că El este Domnul, spre slava lui Dumnezeu.

Astăzi suntem adunați în acest loc, internațional, de aproape și de departe, din toate țările învecinate și de pretutindeni. Fie ca Domnul să ne binecuvânteze, așa încât să luăm cu noi o binecuvântare care rămâne. Toți știm că revenirea Domnului este foarte aproape. Noi am recunoscut semnele timpului și le-am și înțeles. Am înțeles ce a spus Domnul nostru: „Când veți vedea că toate aceste lucruri se întâmplă ridicați-vă capetele pentru că voi știți că izbăvirea voastră se apropie”. Exact așa, prin har, noi credem și primim făgăduința principală care a trebuit să se împlinească înaintea revenirii Domnului și știm că scumpul nostru frate Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu mesajul divin pentru poporul lui Dumnezeu. Astăzi noi n-am fi avut niciun mesaj dacă Domnul Dumnezeu nu l-ar fi trimis pe mesager. Iar prin aceasta Scriptura s-a împlinit.

Eu personal mă gândesc la luna iunie 1933, atunci când fratele Branham a primit însărcinarea, mă gândesc la luna iunie 1948 când mi-am dedicat viața Domnului; mă gândesc la iunie 1949 când am trăit botezul cu Duhul Sfânt. Gândurile mele se întorc înapoi la ceea ce a făcut Dumnezeu prin har, îndeosebi de când fratele Branham a plecat Acasă. Însuși fratele Branham a spus: „Nu că eu, ci mesajul va premerge a doua venire a lui Hristos”. Dacă noi citim Lc. 1:16-17, știm că Ioan Botezătorul a avut de îndeplinit o singură însărcinare:

aceea de a pregăti calea Domnului, să-I pregătească Domnului un popor bine pregătit. Același rezultat trebuie să se întâmple și în zilele noastre. Domnul să ia Acasă un popor plăcut, bine pregătit, oameni asupra cărora se odihnește plăcerea lui Dumnezeu. Așa cum Pavel scrie corintenilor în 2 Cor. 11: „doresc să vă înfățișez înaintea lui Hristos ca pe o fecioară curată, fără pată, fără zbârcitură, gata pentru revenirea Domnului”.

Din păcate, câteodată trebuie să intru în dezvoltările actuale care au decursul lor, mai ales din Statele Unite. Este de neconceput ce se face cu afirmațiile fratelui Branham. Este de nedescris, nu mai poți înțelege cum oamenii sunt legați doar de afirmații și li se spune: „Există doar un glas al lui Dumnezeu pe pământ” și, bineînțeles în mod greșit se mai referă la Apoc. 10:7. După părerea lor, „niciunul nu mai are dreptul să predice, și ei pretind ca toți să-și pornească doar aparatele lor și să asculte vocea lui Dumnezeu din predicile fratelui Branham înregistrate pe benzi”. O pereche din Africa au luat avionul și au zburat la Jeffersonville ca oficierea căsătoriei lor să fie făcută de fratele Branham. Dați-vă seama, oamenii se așează și doresc să asculte o predică; derulează o bandă și ascultă o predică scurtă a fratelui Branham de acum 60 de ani, iar la final mirele și mireasa spun „noi am fost binecuvântați/cununați de proroc”. Au depășit orice măsură. Nu vreau să intru în toate învățăturile cu tunete și tot ce se împrăștie peste tot. Îi suntem mulțumitori lui Dumnezeu din inimă că noi putem încadra biblic slujba făgăduită și doar Domnului nostru Îi dăm cinstea. El l-a luat Acasă pe prorocul Său, dar Cuvântul descoperit ne-a rămas. Iar noi, prin har putem să-l purtăm mai departe.

Doar pe scurt doresc să intru în evenimentele timpului cu referire la Israel. Noi toți am înțeles ceea ce a spus Domnul nostru despre smochin: „*De la smochin învățați pilda lui:...*”(Mat. 24:32). Noi toți am înțeles ce este scris în Dan. 9:27, că va fi încheiat un legământ de șapte ani. De ani de zile noi toți am auzit Cuvântul profetic și avem o privire și o intrare în ceea ce a făgăduit și va face Dumnezeu, prin har.

Ceea ce se petrece la ora actuală este neașteptat. Cele trei religii mondiale, în care toți afirmă că cred în același Dumnezeu, este spus acum ca accentul să nu mai fie pus pe Fiul lui Dumnezeu, ci pe „Fiul

Mariei”. Dacă cercetăm și observăm aceste lucruri, vedem că acum nu doar în Suedia și Anglia, Dumnezeu nu mai este denumit ca fiind de gen masculin. Au întrecut măsura. Voi aminti și citi doar pe scurt ceea ce s-a întâmplat în Adunarea ONU. Ambasadorul german de la Națiunile Unite i-a pus întrebarea ambasadorului Israelului la ONU: „Cu ce drept afirmați dumnevoastră că Israelul vă aparține?” Aceasta a fost o întrebare foarte bună. Iar ambasadorul Israelului, pe nume Danon, a răspuns.

În luarea sa de cuvânt înaintea adunării ONU, Danon a amintit și a citat făgăduința dată de Dumnezeu lui Avraam. Danon s-a uitat direct în ochii palestinienilor și delegației de acolo, a ridicat Biblia în mână și a spus: „Aici este certificatul, titlul de proprietate pentru țara Israel pe care Domnul Dumnezeu a făgăduit-o în Gen. 17”. Apoi a ținut un discurs de 18 minute.

Îi mulțumim lui Dumnezeu că în sfârșit Biblia a fost amintită ca dovadă, ca certificat. Voi știți că fiecare are un certificat de naștere, unii au și un certificat de căsătorie; există multe și diferite certificate. Aceste cuvânt „certificat” îmi place foarte mult. Acest ambasador al Israelului la ONU a ridicat Biblia în fața întregii adunări și a spus: „Această Carte este Certificatul nostru, ca dovadă că Dumnezeu ne-a dat nouă țara Canaanului”. Domnul să-l binecuvânteze și să fie cu el.

Scumpi frați și surori, acum ca surpriză, intenționat n-am pus Coranul pe amvon, dar în Coran avem 114 sure; cum este Biblia la noi împărțită în capitole, la ei Coranul este împărțit în sure. În Coran, în sura 5 este scris: „O, voi oameni ai Cărții (aici este vorba despre iudei), trimisul nostru a venit la voi și v-a dăruit un timp în care au intervenit prorocii. Dar întoarceți-vă în țara voastră pe care Dumnezeu v-a dat-o vouă”. În Coran, sura 5 este vorba despre iudei, cărora li se spune: „Întoarceți-vă înapoi în țara voastră pe care Dumnezeu v-a dat-o”.

Cu privire la aceasta trebuie să citim două, trei texte biblice. Ne gândim la Cuvântul prețios din Is. 14:1: „*Căci Domnul va avea milă de Iacov, va alege iarăși pe Israel și-i va aduce iarăși la odihnă în țara lor*”. Îi va întoarce înapoi în patria lor. Apoi: „*Cel ce a risipit pe Israel îl va aduna și-l va păzi cum își păzește păstorul turma*” (Ier. 31:10). Apoi: „*Așa vorbește Domnul Dumnezeu: «Vă voi strânge din mijlocul*

popoarelor, vă voi aduna iarăși din țările în care sunteți risipiți și vă voi da țara lui Israel»”(Ezech. 11:17). Dumnezeu a vorbit o limbă clar.

Pe lângă aceasta permiteți-mi să citesc câteva versete biblice ca să evidențiem ce valoare au pentru noi. Valoarea chivotului legământului, valoarea încheierii legământului, valoarea legământului pe care Dumnezeu l-a încheiat în Vechiul Testament și încheierea legământului din Noul Testament: „*acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou*”(Mat. 26:28). Și în Vechiul Testament: „*Eu voi vedea sângele și voi trece pe lângă voi, așa că nu vă va nimici nici o urgie*”(Ex. 12:13).

În Vechiul Testament Solomon a sărbătorit inaugurarea Templului. Domnul îi spusese lui David: „*Numai că nu tu Îmi vei zidi Casa/Templul; ci fiul tău, ieșit din tine, va zidi Numelui Meu o Casă*”(2 Cro. 6:9). Apoi în rugăciunea de inaugurare, când a avut loc dedicarea Templului lui Dumnezeu, Solomon s-a rugat. Atunci „*Preoții au dus chivotul legământului Domnului, Legea Domnului, la locul lui...*, l-au adus la locul hotărât pentru chivot” (2Cro. 5:7). Spuneți un „Amin” la aceasta. Au adus chivotul la locul hotărât. Dumnezeu a spus foarte precis unde să fie chivotul legământului, unde să fie masa cu pâinile, unde trebuia să fie pus sfeșnicul, Menora. Totul a fost rânduit exact de Dumnezeu. Aici avem de-a face cu chivotul legământului.

Citim mai departe: „*...în sfântul locaș al Casei (în partea din spate), în Locul Preasfânt, sub aripile heruvimilor*”(2Cro. 5:7b). Chivotul legământului, cu legământul pe care Dumnezeu l-a încheiat cu Avraam, Isaac și Iacov, cu Israel. Totul era în chivotul legământului, iar acesta era în Locul preasfânt.

Apoi citim în 2 Cro. 6:4: „*Și el a zis: «Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu lui Israel care a vorbit cu gura Sa tatălui meu, David, și acum a împlinit prin puterea Sa ce spusese...»*”.

Scumpii mei frați și surori aceasta m-a mișcat în adâncul meu. Chivotul legământului, apoi făgăduința pe care Domnul Dumnezeu a dat-o prin viu grai lui David. Dar cu adevărat a împlinit-o vizibil. Am spus deseori acest lucru, fiecare făgăduință se revarsă în realitate. Nu există nicio făgăduință care rămâne neîmplinită, ci cu adevărat se revarsă în realitate.

Încă o dată acest verset din 2 Cro. 6:4: „...care a vorbit cu gura Sa tatălui meu, David, și a împlinit în realitate...”.

Scumpii mei frați și surori, n-a dat Domnul nostru toate făgăduințele în mod verbal? Tot ceea ce a spus Domnul nostru în cele patru Evanghelii, a spus-o în mod verbal, El a spus-o alor Săi, le-a dat făgăduințe în mod verbal: „*Rămâneți în cetate (în Ierusalim) până veți fi îmbrăcați cu putere de sus*” (Lc. 24:49). El a vorbit cu ei, verbal, și apoi a împlinit ce făgăduise, devenind o realitate divină. Am putea enumera o listă întreagă de făgăduințe pe care Domnul le-a dat verbal, iar nouă ne-au fost lăsate în scris. Unele și-au găsit împlinirea, iar făgăduințele care încă nu s-au împlinit se vor împlini pe atât de sigur cum le-a dat Domnul Dumnezeu.

Apoi în 2 Cro. 6:11 este scris: „*Am așezat în ea chivotul, în care este legământul Domnului, legământul pe care l-a făcut El cu copiii lui Israel*”. Lăudat și cinstit să fie Domnul! Ce a făcut Iosua? Chivotul a fost lucrul principal pentru că înăuntru era ceea ce făgăduise Domnul în mod verbal, ceea ce trebuia să se întâmple în realitate.

Scumpii mei frați și surori, ce este cu noi? Avem noi interpretări? Am povestit noi povești? Sau ceea ce ne-a spus Domnul verbal, fie că a spus-o prorocilor în Vechiul Testament, care apoi au scris-o, fie ce a fost spus și scris despre Domnul în Noul Testament. Am propovăduit noi altceva decât scumpul și prețiosul Cuvânt al lui Dumnezeu?

Citim încă o dată despre acest Certificat: „*Am așezat în ea chivotul, în care este Certificatul legământului Domnului pe care l-a făcut El cu copiii lui Israel*”.

Să trimitem aceste versete biblice ambasadorului Danon, ca să mai ridice încă o dată Biblia, și să poată spune încă o dată: „Este scris în 2 Cro. 6:11”? Scumpii mei frați și surori, cât har ne-a dăruit Dumnezeu nouă, că noi avem dreptul să pășim în Locul preasfânt! Cu adevărat Dumnezeu a deschis chivotul legământului și ne-a descoperit tot ce a fost ascuns, prin har. Mie mi-au plăcut aceste versete în care este spus de acel timp când a avut loc inaugurarea Templului, pentru că sub inspirația Duhului Sfânt, bărbatul lui Dumnezeu a scos în evidență ceea ce i-a făgăduit Dumnezeu lui David, iar apoi s-a întâmplat în

realitate; și totul a fost la locul potrivit, la timpul potrivit. Fie ca Dumnezeu să ne dăruiască același har și nouă.

Mai citim din 2 Cro. 6:15-16: „*Astfel, Ți-ai ținut cuvântul dat robului Tău David, tatăl meu (ceea ce i-ai făgăduit lui); și ce ai spus cu gura Ta împlinești astăzi prin puterea Ta*”.

Nu putem spune și noi același lucru? Fie ca ceea ce ne-a făgăduit Dumnezeu să fie scris astăzi în inimile noastre: că toate făgăduințele lui Dumnezeu sunt «Da» și «Amin» și noi le credem. Ca și atunci Solomon, cum a văzut el făgăduința în împlinirea ei și a trăit-o, tot așa o vom vedea și noi și o vom trăi.

Aici este scris: „*ce ai spus cu gura Ta, verbal, împlinești astăzi prin puterea Ta*”. Aleluia! Lăudat și cinstit să fie Numele Domnului. Ceea ce ai promis cu gura Ta, Tu ai împlinit cu adevărat astăzi prin puterea Ta.

Frații și surorile mele, unde stăm și unde mergem? Noi vom primi har pentru a putea zice: „Noi suntem ceea ce ai făgăduit Tu cu gura Ta, ceea ce ne-ai lăsat Tu în scris și noi am crezut. Aceasta ai făcut și împlinit cu noi, prin har”. Fiecare făgăduință pe care Dumnezeu a dat-o se va împlini, trebuie să se îplinească.

Citim mai departe vers. 16: „*Acum, Doamne Dumnezeul lui Israel...*”. După ce a avut loc împlinirea: „*Acum, Doamne Dumnezeul lui Israel, ține făgăduința pe care ai făcut-o tatălui meu, David, când ai zis: «Niciodată nu vei fi lipsit înaintea Mea de un urmaș care să șadă pe scaunul de domnie al lui Israel...»*”. Deja aici a fost dată făgăduința în legătură cu Răscumpărătorul nostru care de 11 ori este numit ca Fiu al lui David. Ca Fiu al lui Dumnezeu El este Răscumpărătorul; ca Fiu al lui David El este Împăratul; ca Fiu al Omului El este proroc, El este totul în toate.

Noi credem și suntem convinși că Domnul Dumnezeu ne-a hotărât să credem fiecare făgăduință pe care a dat-o verbal cu gura Lui, și acum putem spune că Cuvântul scris ne-a devenit un Cuvânt descoperit și Îi mulțumim Domnului Dumnezeului nostru.

Aici mai am câteva versete din 2 Cro. 34:30: „*Apoi s-a suit la Casa Domnului cu toți oamenii lui Iuda și cu locuitorii Ierusalimului, cu preoții și leviții și cu tot poporul, de la cel mai mare până la cel mai*

mic. A citit înaintea lor toate cuvintele cărții legământului, care se găsisse în Casa Domnului”. I-a strâns împreună pe toți, mici și mari, tineri și bătrâni, întregul popor al lui Dumnezeu și a citit înaintea lor tot conținutul cărții legământului. Apoi a venit lauda, apoi închinarea.

Scumpii mei frați și surori, care este starea din timpul nostru? Pe baza acestor versete biblice să spunem ceea ce se întâmplă în clipa actuală cu Israelul. Noi toți știm foarte exact dacă citim în 1 Tes. 5. Haideți să deschidem și să citim din 1 Tes. 5 de la vers. 1: „*Cât despre vremi și sorocace, n-aveți trebuință să vi se scrie, fraților*”.

S-o spunem din toată inima și din tot sufletul. Când este vorba de pace și de siguranță, atunci nu este vorba de Statele Unite, nu este vorba de China, nu de India și de nicio altă țară. Când este vorba că se va spune „Acum este pace, acum nu mai este niciun pericol”, atunci noi știm foarte precis despre ce este vorba, ceea ce este la ordinea zilei în zilele noastre. Scumpii mei, dacă urmărești în felul acesta, este copleșitor, puternic.

În vers. 2 este scris: „*Pentru că voi înșivă știți foarte bine că ziua Domnului va veni ca un hoț noaptea. Când vor zice: «Acum stăpânește pacea și siguranța!», atunci o prăpădenie neașteptată va veni peste ei, ca durerile nașterii peste femeia însărcinată; și nu va fi chip de scăpare*”. Aceasta este partea care îi privește pe necredincioși.

Acum vine a doua parte, care îi privește pe credincioși: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă prindă ca un hoț. Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei. Noi nu suntem ai nopții, nici ai întunericului*”(vers. 4-5). N-avem nimic de-a face cu noaptea și întunericul.

Ce să spunem noi aici? Haideți să menționăm despre ce este vorba astăzi. Domnul Dumnezeu S-a îngrijit ca acum două mii de ani apostolii, sub inspirația Duhului Sfânt, să scrie tot ce se va întâmpla despre ziua Domnului și tot ce aparține de aceasta, ce se va întâmpla înainte de aceasta și ce se va întâmpla după ce ziua Domnului va începe. „*Dar voi iubiții mei frați, nu trăiți în întuneric pentru ca ziua aceea să vă surprindă cumva*”.

Scumpii mei frați, haideți să începem să-I mulțumim Domnului Dumnezeului nostru din toată inima că noi trăim acum și am căpătat

trecere la Dumnezeu, că am acceptat și primit ceea ce ne-a făgăduit El, așa cum am citit din rugăciunea de la inaugurarea Templului. Certificatul este ceea ce Domnul a făgăduit cu gura, verbal, și ceea ce a făcut/împlinit vizibil acum. Noi am văzut împlinirea făgăduinței. Iubiții mei frați și surori, ce să spunem noi?

În iunie 1933 fratele Branham a primit însărcinarea: „Așa cum Ioan Botezătorul a premerș prima venire a lui Hristos, la fel mesajul care îți va fi dat ție va premerge a doua venire a lui Hristos”.

Apoi, așa cum amintit la început, pretutindeni sunt atâtea învățături greșite, rătăcitoare încât întrece orice măsură. Dar adevărata Mireasă a înțeles că noi dăm mai departe doar ceea ce a fost scris în încheierea legământului, în Cuvântul lui Dumnezeu. Nicio singură interpretare. Ci doar ceea ce a făgăduit Domnul Dumnezeu în Vechiul și Noul Testament. Noi toți știm că fratele Branham și-a împlinit însărcinarea, și Domnul l-a luat Acasă. Iar noi am primit har, am purtat și purtăm mesajul adevărat clar ca cristalul pe întregul pământ.

Dacă aici sunt oameni de curând veniți în mijlocul nostru, sau pe întregul pământ sunt persoane care ascultă de prima dată astfel de lucruri. Scumpii mei frați și surori, avem mărturii puternice despre ceea ce face Dumnezeu în prezent. Ultima dată am dat mărturie de călătoria din Brazilia. Este puternic ce face Dumnezeu. Voi toți știți că în ultima adunare din Brazilia au fost adunați aproximativ 5.000 de oameni care au auzit Cuvântul adevărat. Noi am citit din Apoc. 8 despre cele șapte trâmbițe și ce se va întâmpla atunci când trâmbițele vor răsuna. Ce har că noi putem face deosebirea între cele șapte trâmbițe care sunt în legătură cu urgiile și judecățile care vor cădea și între trâmbița lui Dumnezeu care va răsuna atunci când Domnul va reveni. Glasul arhanghelului se va auzi, așa cum este scris în 1 Tes. 4. Ce har pentru claritatea din Cuvântul lui Dumnezeu!

Scumpii mei frați și surori, acum nu mai lipsește decât ca noi toți să ne dedicăm viețile noastre Domnului. Cu adevărat să acceptăm și să primim din inimă, de la început să avem trăirile mântuitoare prin pocăință, credință și tot ce aparține de început, să avem pace și să găsim pacea cu Dumnezeu. Să avem siguranța în credință, că

Dumnezeu era în Hristos, împăcând lumea cu Sine. Noi toți știm cât de necesar este ca să avem personal aceste trăiri mântuitoare, prin har.

Pentru toți care sunt de curând în mijlocul nostru. Scumpii mei frați și surori, stimați prieteni, în clipa când voi credeți ceea ce a vorbit Domnul și ceea ce este scris în Sfânta Scriptură în acea clipă vă și este descoperit, prin har. Atunci nu mai trebuie ca unul să-l învețe pe celălalt. Atunci noi toți suntem învățați de Dumnezeu.

Să cuprindem despre ce este vorba astăzi și ce am vrut să spun astăzi. Fratele Branham a spus foarte clar: „Dacă vreți să știți cât este ora, atunci uitați-vă la ceas. Dacă vreți să știți ce zi este atunci uitați-vă în calendar. Dar dacă vreți să știți cât de înaintat este timpul, atunci priviți la Israel”. Scumpii mei frați și surori, intenționat am citit aceste lucruri, ce a spus ambasadorul Israelului la ONU, pentru că este scris în Cuvântul lui Dumnezeu. Am mai spus-o și noi toți știm că Ierusalimul este amintit în Biblie de 780 de ori, Muntele Sionului este amintit de 157 de ori. Biblia este titlul de proprietate al Israelului, Certificatul. Primul legământ și apoi al doilea legământ. Și pentru că Domnul Dumnezeu, direct în prima făgăduință dată lui Avraam i-a spus: *„În tine vor fi binecuvântate toate familiile/neamurile pământului”* (Gen. 12:3). În tine vor fi binecuvântate toate neamurile, toate popoarele, toate triburile, toate semințiile.

Apoi, dacă citim ce a scris Pavel, că mai întâi Domnul Dumnezeu a ales din Israel o rămășiță, cei care au crezut, și apoi Domnul S-a întors spre Neamuri. Acum Domnul așteaptă ca Mireasa Mielului din toate popoarele, limbile și națiunile să fie chemată afară. Pentru ca toți să recunoască faptul că aici avem un Certificat. Dacă ambasadorul Israelului a putut ridica Biblia, atunci ce să spun eu, ca ambasador al lui Isus Hristos? Acum eu ridic Biblia, Vechiul și Noul Testament. Domnul Dumnezeu a preluat responsabilitatea și El va împlini tot ceea ce a făgăduit. Pavel a scris: *„Noi, dar, suntem trimiși împuterniciți ai lui Hristos* („În calitate de ambasadori ai lui Hristos” – lb. gem)...” (2 Cor. 5:20). Noi n-avem un mesaj despre șapte tunete și toate învățăturile rătăcitoare, ci noi avem mesajul lui Isus Hristos, al Celui răstignit.

Scumpii mei frați și surori, când am citit un mail pe care un avocat din Israel l-a scris: „că el vrea să aibă un discurs, dar nu într-o încăpere unde atârna o cruce și este vorba de Cel răstignit”, atunci m-am gândit că încă măhrama mai atârna peste ei, ei încă nu pot vedea. Așa cum este scris că: „*măhrama este dată la o parte doar în Hristos*”(2 Cor. 3:14). Apoi ei Îl vor recunoaște pe Cel ce L-au străpuns, vor plânge amar, se vor tângui și vor primi har înaintea lui Dumnezeu.

Suntem mulțumitori din toată inima pentru introducerea în planul de mântuire și pentru că tot ceea ce a spus Domnul Dumnezeu cu gura, verbal, prorocilor, El a împlinit. Să fim sinceri, dacă mergem la Avraam cât de des l-a vizitat Domnul, de câte ori a vorbit cu el? S-a așezat sub stejarii lui Mamre, și-a lăsat să-I fie spălate picioarele, a cinat personal cu Avraam, a vorbit cu el și i-a spus: „*La anul pe vremea aceasta, Mă voi întoarce negreșit la tine; și iată că Sara, nevasta ta, va avea un fiu*”(Gen. 18:10). Aceasta a fost o făgăduință verbală, apoi a urmat împlinirea. În perioada întregului Vechi Testament, Domnul și-a luat timp să vorbească cu prorocii, iar ei au dat mai departe Cuvântul pe care l-au auzit. Iar noi avem Certificatul aici, în mâinile noastre și repede ne uităm în Noul Testament. Toate făgăduințele pe care le-a dat Domnul au fost scrise. Chiar la Cincizecime Petru a putut spune: „Acum se împlinește ceea ce a spus Domnul Dumnezeu prin gura prorocului Ioel”(Fap. 2:16). Împlinirea lucrurilor pe care le-a făgăduit Dumnezeu. Noi vedem ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Vechiul Testament, iar în Noul Testament vedem împlinirea făgăduințelor.

Fie ca Domnul Dumnezeu să dea deoparte măhrama și din viețile noastre. Să-I mulțumim Domnului Dumnezeului nostru că chivotul legământului este deschis, Cuvântul este descoperit, și prin har putem accepta, primi și crede din inimă. Pe cât de sigur credem noi făgăduințele, pe atât de sigur vom și vedea împlinirea lor. Așa cum au cântat cântăreții la început, Domnul a pregătit locuințele, așa cum este scris, și El va reveni ca să ne ia Acasă. Apoi se va împlini: „*Lucruri pe care ochiul nu le-a văzut, urechea nu le-a auzit, și la inima omului nu s-au suit, așa sunt lucrurile pe care le-a pregătit Dumnezeu pentru cei ce-L iubesc*”(1 Cor. 2:9).

Iubiții mei frați și surori, eu nădăjduiesc că voi cei ce sunteți prezenți aici și voi toți din toate popoarele și limbile, noi, din inimă, recunoaștem ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru. Niciodată n-a existat o astfel de perioadă de timp în care Vechiul și Noul Testament să fi fost legate atât de armonios ca în timpul nostru. Și acest lucru îl putem spune pe deasupra. După ce fratele Branham a primit descoperirea celor șapte peceți, eu am început să cercetez. Și au venit una după cealaltă. Dacă privesc în urmă la toți acești ani, direct în anul 1963, după ce am auzit predicile în legătură cu cele șapte peceți am fost atât de copleșit încât am scris prima carte, am dat mai departe ceea ce mi-a devenit mare din Sfânta Scriptură. Cu ajutorul lui Dumnezeu, eu am scris cu mâna fiecare carte, fiecare broșură și fiecare scrisoare circulară. Aveam Biblia, aveam caietele, hârtia și pixul și am scris. Și astfel, din anul 1963 am ajuns la 3.500 de pagini pe care le-am scris, ca să dau mai departe ceea ce mie personal mi-a devenit mare.

Eu pot spune din inimă: chivotul legământului este deschis, Cuvântul este descoperit, Certificatul este în inimile noastre și noi putem da mai departe ceea ce ne-a încredințat Domnul Dumnezeu. Dar acum suntem foarte, foarte aproape de sfârșit. Cum am citit, scumpii mei frați, voi nu sunteți în întuneric ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț, nu. Noi avem Cuvântul Domnului pe care l-am acceptat și primit, ne ridicăm capetele și știm că izbăvirea trupurilor noastre se apropie, și noi vom vedea ceea ce am crezut.

O mai spunem o dată. Ceea ce a făgăduit Domnul cu gura, verbal, și ne-a lăsat în scris, o vedem împlinindu-se în zilele noastre, și, prin har, o vom vedea mai departe în împlinire până la revenirea Domnului, în toate detaliile. Dumnezeu veghează asupra Cuvântului Său, și ceea ce El a făgăduit se întâmplă. Suntem noi pregătiți să credem? Suntem noi pregătiți să ne dedicăm viețile Domnului? Haideți să ne ridicăm și împreună să ne rugăm împreună.

Scumpii mei frați și surori, Îi putem aduce Domnului toate necazurile, toate cererile de rugăciune, Îi putem încredința totul prin credință. Noi am auzit Cuvântul sfânt al Domnului. În Vechiul Testament este scris: „Eu sunt Domnul, care te vindecă, Medicul tău”. În Noul Testament citim ceea ce este scris în Is. 53:5: „Prin rănilor Lui noi suntem vindecați”. În Vechiul Testament „ Eu sunt Domnul, care te

vindecă, Medicul tău”, iar în Noul Testament avem confirmarea, El i-a vindecat pe toți cei ce au venit la El. Niciun bolnav care a venit la El n-a fost izgonit. El i-a vindecat pe toți cei ce au venit la El. Pe toți cei ce L-au rugat să-i ierte i-a iertat pe toți, și i-a dezlegat și eliberat pe cei legați. Și astăzi El este același, El este astăzi prezent.

Scumpii mei frați și surori, vă rog frumos primiți aceasta din mâna lui Dumnezeu, primiți-o personal pentru voi. Cuvântul „personal” este atât de potrivit aici. El personal a dat făgăduințe, El personal Și-a dat viața, El personal, ca Miel, S-a lăsat înjunghiat. Personal, totul personal. Pentru ca tu și eu, pentru ca noi personal să fim mântuiți, să primim în dar mântuirea deplină și har. Astfel că noi putem spune împreună cu psalmistul Ps. 103: *„Laudă, suflete, pe Domnul și nu uita nici una din binefacerile Lui! El ți-a iertat toate fărădelegile tale, El ți-a vindecat toate bolile tale; El ți-a izbăvit viața din groapă, El te încununează cu bunătate și îndurare”*. În Vechiul Testament este făgăduit că: „El îți va răscumpăra viața”, iar în Noul Testament „El ți-a răscumpărat viața”; făgăduința din Vechiul Testament s-a împlinit. Haideți ca astăzi s-o primim fiecare personal, prin credință, s-o acceptăm și s-o primim.

Ați primit voi ce s-a spus? Făgăduința pe care Dumnezeu a dat-o lui David s-a împlinit în timpul lui Solomon. Toate făgăduințele pe care Dumnezeu le-a dat se împlinesc. La aceasta am fost chemați: să propovăduim iertarea.

Ne plecăm capetele pentru rugăciune. Scumpei frați și surori, noi am primit har înaintea lui Dumnezeu. Tot ceea ce a fost descoperit din Cuvânt prin slujba profetică am încadrat biblic prin slujba de învățătură. Totul este har de la Dumnezeul nostru. Suntem mulțumitori din inimă pentru ultimul mesaj. Suntem mulțumitori că noi putem vedea evenimentele din Orientul Apropiat, dar nu putem spune tot ce se petrece. Scumpii mei frați și surori, suntem foarte, foarte aproape de țintă, foarte, foarte aproape de sfârșit. Fie ca cei ce încă n-au luat o decizie pentru Domnul să fie cuprinși acum de Duhul lui Dumnezeu. Așa cum am citit din Biblie, toți, toată familia, mici și mari, tineri și bătrâni, toți erau adunați împreună ca să asculte Cuvântul legământului.

Iubite Domn, cheamă Tu toate familiile, cheamă afară din toate familiile. Fie ca toți să vină să asculte Cuvântul Tău sfânt, să-l primească și să-l creadă din inimă. Pentru că Tu îți zidești Biserica Ta și porțile iadului n-o vor birui.

Iubite Domn, Tu ai vorbit inimilor noastre, iar noi am acceptat și primit. Eu Îți mulțumesc că Tu ai vorbit fiecăruia personal, prin Cuvântul Tău. Doamne, noi simțim că Tu ne-ai vorbit, ni Te-ai adresat. Iubite Domn, n-ai vorbit altora, ci Tu ne-ai vorbit, după Cuvântul Scripturii: „*Astăzi dacă auziți glasul Lui...!*”. Vă rog pe toți în Numele Domnului nostru Isus Hristos nu vă împietriți inimile! Fiți deschiși înaintea Domnului pentru ceea ce El ne-a făgăduit și împlinește în timpul nostru. Certificatul, Cuvântul lui Dumnezeu, Vechiul și Noul Testament este valabil pentru noi. Noi Îi mulțumim Domnului pentru aceasta.

Acceptați și primiți prin credință că aceasta este ziua pe care Domnul a făcut-o pentru voi. Fie ca cele auzite să devină o așa mare binecuvântare pentru voi, mai ales că Însuși Domnul personal a dat făgăduințele, Cuvântul, și i-a vorbit fiecăruia personal. Fiecare personal este răspunzător înaintea Lui dacă primește sau îl respinge. Astăzi voi ați acceptat și ați primit ceea ce ne-a dăruit Domnul Dumnezeu prin Golgota: iertarea păcatelor, eliberarea de puterile întunericului. Așa este scris, El a venit să dezlege pe cei legați, să proclame anul de îndurare, anul de veselie, anul eliberării. Pe acela pe care Fiul lui Dumnezeu îl eliberează acela este liber.

Acum vă rog priviți la mine. Vreți voi ca astăzi s-o primiți din partea lui Dumnezeu în inima voastră și să spuneți: „Domnul personal mi-a vorbit. Eu am acceptat și am primit și Îi mulțumesc Domnului că ceea ce a făgăduit El va și împlini”? Iertarea, eliberarea și tot ceea ce Domnul ne-a dăruit, astăzi stă la dispoziția voastră. Lăudat și cinstit să fie Domnul Dumnezeul nostru. Dacă credeți din inimă atunci spuneți „Amin”. Ați acceptat și primit din inimă ceea ce El v-a dăruit? Aceasta este ziua.

Haideți ca acum să ne rugăm împreună. Vă rog să vă rugați cu toții, așa cum sunteți călăuziți. Rugați-vă cu toții acum când toți ne vom ruga împreună. Eu mă voi ruga cu voce tare, voi vă veți ruga mai

încet, dar deschideți-vă gurile, chemați Numele Domnului, credeți din toată inima și vorbiți cu Domnul acum în rugăciune.

Iubite Domn, Tu veșnicule Dumnezeu credincios, noi am căpătat har înaintea Ta, Tu ai deschis chivotul legământului, ai vărsat Sângele legământului. Noi suntem poporul noului legământ. Îți mulțumim din toată inima pentru răscumpărarea isprăvită pe crucea Golgotei. Iertarea, împăcarea, harul și mântuirea au fost dăruite tuturor. Doamne, Îți mulțumim pentru acestea. Lăudați Numele Domnului, proslăviți-L, măriți Numele Lui, mulțumiți-I pentru Sângele vărsat, pentru Sângele Noului legământ. Aleluia! Mulțumiți-I Domnului, lăudați Numele Lui, cinstiți-L și onorați-L. Aleluia! Dumnezeule, binecuvântează pe întregul pământ, binecuvântează în toate popoarele, în toate limbile și națiunile. Fie ca toți să fie mișcați de Duhul Tău. Tu ne-ai vorbit cu gura Ta și ne-ai descoperit Cuvântul. Îți mulțumim! Îți mulțumim! Aleluia! Slavă Ție! Laudă și mulțumire Ție! Slăviți Numele Domnului! Aleluia! Slăviți Numele Domnului! Dumnezeule din ceruri. Lăudați Numele Domnului! Slavă Ție! Aleluia!

Doamne atotputernicule Dumnezeu, prezența Ta este aici, noi o simțim în acest loc, am trăit-o. Tu ai salvat, ai vindecat, ai eliberat, ai binecuvântat și ai iertat. Iar noi, prin credință, am acceptat și am primit și Îți mulțumim din toată inima și din tot sufletul pentru aceasta. Binecuvântează Israelul, binecuvântează toate popoarele, toate limbile, binecuvântează gloata răscumpărată prin Sânge și fă o gloată botezată cu Duhul Sfânt, și pecetluiește-ne pentru ziua răscumpărării trupurilor noastre. Tu ai dat această făgăduință și noi credem că Tu o vei împlini. Iubite Domn, Tu astăzi ne-ai întărit în credință, personal ne-ai dat făgăduințele și fiecare dintre noi, personal le-am acceptat și le-am primit. Iubite Domn, inima mea este mișcată să-Ți mulțumesc. Se întâmplă lucruri mari în mijlocul nostru. Duhul lui Dumnezeu este puternic în lucrare. Acceptați, primiți acum și mulțumiți-I Domnului din toată inima pentru ceea ce a făcut El astăzi în viețile noastre și în viețile tuturor de pe întregul pământ care au ascultat astăzi. Fie ca binecuvântarea Dumnezeului atotputernic să se odihnească peste toți, este rugăciunea mea, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.